

Nr 208.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning med särskilda bestämmelser angående aktiebolaget Vin- & spritcentralens tullnederlagsrörelse; given Stockholms slott den 31 mars 1952.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning med särskilda bestämmelser angående aktiebolaget Vin- & spritcentralens tullnederlagsrörelse.

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

Aktiebolaget Vin- & spritcentralens import av spritdrycker och vin äger väsentligen rum med anlitande av den i tullstadgan omförmälda tullagerinstitutionen tullnederlag. Då iakttagandet av tullstadgans föreskrifter om tullnederlag föranleder betydande kostnader och olägenheter för såväl tullverket som spritcentralen föreslås i propositionen — med hänsyn jämväl till spritcentralens ställning såsom ett statligt monopolföretag — ett mindre omständligt förfarande för tullavgifternas utfående.

¹ Bihang till riksdagens protokoll 1952. 1 saml. Nr 208.

Förslag

till

förordning med särskilda bestämmelser angående aktiebolaget Vin- & spritcentralens tullnederlagsrörelse.

Häri genom förordnas, att i fråga om aktiebolaget Vin- & spritcentralens tullnederlagsrörelse följande särskilda bestämmelser skola gälla utan hinder av vad mot desamma stridande är stadgat.

1 §.

Spritdrycker och vin samt sprit och absolut alkohol, som av aktiebolaget Vin- & spritcentralen införas från utrikes ort och anmälas till uppläggning på tullnederlag, må av bolaget för sådan uppläggning utbetäckas från tullverket utan att den myckenhet, som skall läggas till grund för beräkning av tull för varan, dessförinnan blivit av tullverket uttrönt. Det åligger bolaget att i den ordning, som nedan föreskrives, erlægga belöpande tull för varan, i den mån densamma uttages till inhemsk förbrukning.

2 §.

Inom riket tillverkad vara av i 1 § angivet slag må för utförelse, för överföring till provianteringsfrilager eller för försäljning till den, som enligt särskilt stadgande äger åtnjuta tullfrihet för varor, vilka inkomma från utlandet, av bolaget uppläggas på tullnederlag. Efter upplägningen skall med avseende å varan i tillämpliga delar iakttagas vad som gäller i fråga om av bolaget på tullnederlag upplagd vara av dylikt slag, som från utrikes ort införts.

Vid överföring eller försäljning, som i första stycket avses, skall i fråga om rätt till allmän industrirestitution, varom i förordningen angående tullrestitution sägs, så anses som om varan utförts till utrikes ort.

3 §.

I 1 och 2 §§ avsedda varor må förvaras på tullnederlag under endast bolagets lås, därest bolaget avgiver förbindelse att iakttaga de för tullnederlag givna allmänna stadgandena beträffande beskaffenheten av lokaler och förfogandet över varor, som anmäls eller upplagts till förvaring.

4 §.

Bolaget har att före utgången av varje månad till generaltullstyrelsen avlämna en på tro och heder avgiven deklaration rörande den mycken-

het spritdrycker och vin samt sprit och absolut alkohol med fördelning på varuslag enligt nummer i statistiska varuförteckningen, som under näst-föregående månad vid vart och ett av bolagets tullnederlag upplagts eller ock därifrån uttagits för förtullning eller annat för tullnederlagsgods med-givet förfarande, ävensom att före utgången av andra månaden efter den, under vilken uttagning till förtullning ägt rum, till generaltullstyrelsen in-betala den tull, som belöper på de sålunda förtullade varorna.

5 §.

Vid bestämmande av tullavgiften för vara, som efter vad ovan sägs för-tullas från tullnederlag, skola de taxor och författningar tillämpas, som gälla vid ingången av den månad, varunder skyldighet för bolaget att er-lägga tull för varan inträder.

6 §.

Befrielse från tullavgift må åtnjutas för ovan omförmäld vara, som under förvaringen på tullnederlag genom olycka förstörts eller gått förlorad.

Vid förtullning av vara, som förvarats på tullnederlag, må icke, oavsett förvaringstidens längd, avdrag i tullavgiften tillgodonjutas för läckage. Ej heller må vid varas överföring till provianteringsfrilager avdrag för läckage beräknas.

7 §.

Den förmån i fråga om tullnederlagsrörelse, som medgivits bolaget genom bestämmelserna i denna förordning, må av Kungl. Maj:t återkallas när skäl därtill äro.

Har förmånen återkallats, är bolaget pliktigt att för de varor av i 1 § avsett slag, som då finnas å bolagets tullnederlag, inom av Kungl. Maj:t bestämd tid och med iakttagande i tillämpliga delar av här ovan medde-lade bestämmelser till generaltullstyrelsen inbetala belöpande tull, i den mån Kungl. Maj:t ej medgiver, att varorna under iakttagande av de sär-skilda föreskrifter, som av Kungl. Maj:t meddelas, må överföras till för-varing på tullnederlag enligt gällande allmänna stadganden.

8 §.

Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, generaltullstyrelsen äger utfärda de ytterligare föreskrifter, som erfordras för tillämpningen av denna förordning.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31 mars
1952.*

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anmäler fråga om *särskilda bestämmelser angående aktiebolaget Vin- & spritcentralens tullnederlagsrörelse* samt anför därvid följande.

I en den 18 oktober 1951 dagtecknad skrivelse har *generaltullstyrelsen* hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att antaga de särskilda bestämmelser angående aktiebolaget Vin- & spritcentralens tullnederlagsrörelse, som vore intagna i ett vid skrivelsen fogat förslag till förordning. Förslaget torde som *Bilaga* få fogas till protokollet i detta ärende.

Över nämnda skrivelse har *kontrollstyrelsen*, efter hörande av *aktiebolaget Vin- & spritcentralen*, avgivit infordrat utlåtande.

I sin förenämnda skrivelse har *generaltullstyrelsen* inledningsvis framhållit att rätten att till riket införa spritdrycker och vin ävensom sprit och absolut alkohol enligt gällande lagstiftning och med staten träffat avtal i princip vore förbehållen aktiebolaget Vin- & spritcentralen, i vilket bolag Kungl. Maj:t utsåge halva styrelsen, däribland ordförande och vice ordförande, samt jourhavande revisor ävensom de tio stamaktieägarna.

Generaltullstyrelsen har vidare uttalat att bolagets mycket omfattande import väsentligen ägde rum med anlitande av den i 5 kap. tullstadgan omnämnda tullagerinstitutionen tullnederlag. På sådant tullager kunde till tullområdet införd tullbelagd vara efter verkställd tullundersökning och kvantitetsbestämning uppläggas under tullverkets och varuhavarens lås och där förvaras under en längsta tid av fem år, utan att tull behövde erläggas för varan, förrän den efter förtullning uttoges till inhemsk förbrukning. Under förvaringstiden kunde varan även överlätas, förpantas, förflyttas till tullnederlag å annan ort, överföras till provianteringsfrilager eller återutföras, utan att tull för varan påfördes. Då förtullning från tullnederlag förekomme, vore vidare särskilt anstånd med tullavgiftens betalning medgivet

mot säkerhet för avgiften och finge, där fråga vore om flytande vara, som under minst nittio dagar förvarats å tullnederlag, ett avdrag för läckage åtnjutas med tre procent av avgiften. Motsvarande kvantitetsavdrag för läckage finge efter samma förvaringstid beräknas vid varans överförande till provianteringsfrilager. Tullverket utövade ingående kontroll å tullnederlagsrörelsen, och den därav föranledda bokföringen hade måst göras mycket detaljerad.

De sålunda gällande reglerna för tullnederlagsinstitutionen tillämpades, har generaltullstyrelsen vidare anfört, jämväl i avseende å bolagets tullnederlagsrörelse dock med vissa undantag. Sålunda åtnjöte bolaget enligt Kungl. Maj:ts beslut den 23 augusti 1929 och den 30 december 1938 en del lättnader i fråga om tullverkets kontrollanordningar, däribland godsets förvaring under endast bolagets lås, ävensom enligt Kungl. Maj:ts resolution den 23 januari 1931 anstånd utan ställande av säkerhet med erläggande av den tullavgift, som vid förtullning från tullnederlag påfördes bolaget. Det hade emellertid sedan länge övervägts, huruvida icke denna ordning, som föranledde betydande kostnader och olägenheter för icke blott tullverket utan även bolaget, skulle med hänsyn till bolagets ställning såsom ett statligt monopolföretag kunna, om tullpliktigheten för varorna bibehölles, ersättas med ett mindre omständligt förfarande för tullavgifternas utfående.

Generaltullstyrelsen har i anslutning härtill erinrat om att frågan om tullbehandlingen av spritdrycker och vin upptagits till behandling av riksdagens revisorer år 1942. Revisorerna hade härvid föreslagit, bland annat, att i avvaktan på en ifrågasatt särskild utredning om överförande av tullavgifterna för nämnda varor till omsättningsskatt, aktiebolaget Vin- & spritcentralen skulle erhålla vissa lättnader i förfarandet vid förtullningen av till riket inkommande spritdrycker och viner, på sätt år 1921 medgivits aktiebolaget Svenska tobaksmonopolet beträffande förtullning av oarbetad tobak och tobaksmjöl. Yttranden i anledning härav hade avgivits av generaltullstyrelsen, kontrollstyrelsen samt aktiebolaget Vin- & spritcentralen men frågan hade icke blivit närmare berörd i statsutskottets utlåtande över revisorernas berättelse, och revisorernas förslag i ämnet hade icke föranlett någon riksdagens åtgärd.

Generaltullstyrelsen har ytterligare erinrat om att riksdagens år 1946 församlade revisorer ånyo upptagit frågan om ändring i tullbehandlingen av spritdrycker och vin till behandling. Detta hade ansetts motiverat främst med hänsyn till de rationaliseringssträvanden, som under åren dessförinnan gjort sig gällande på olika områden inom statsförvaltningen och som särskilt aktualiserats av då rådande personalbrist. Det hade sålunda syntts revisorerna uppenbart, att avsevärd arbetsbesparing och minskning av omkostnaderna för såväl tullverket som Vin- & spritcentralen skulle kunna

vinnas genom en ändring av det tillämpade tullbehandlingssystemet vid införsel av spritdrycker och viner. Det mest rationella vore därvid, att tullavgifterna överfördes till skatten å samma varor; därest emellertid en sådan mera vittgående reform icke ansåges böra genomföras, syntes det revisorerna, att aktiebolaget Vin- & spritcentralen vid förtullningen av spritdrycker och viner i varje fall borde medgivas motsvarande lättnader, som år 1921 beviljats aktiebolaget Svenska tobaksmonopolet. Yttranden över jämväl denna framställning hade avgivits av generaltullstyrelsen, kontrollstyrelsen samt aktiebolaget Vin- & spritcentralen. Riksdagen hade i skrivelse den 5 juli 1947, nr 329 (punkt 16), förklarat sig anse, att en förutsättningslös utredning av spörsmålet om de nuvarande sprit- och vintullarnas inarbetande i alkoholbeskattningen borde komma till stånd, och att — i avbidan på resultatet av utredningen — åtgärder borde övervägas för åstadkommande av en förenkling av tillämpade principer för tullbehandlingen av spritdrycker, som importerades av aktiebolaget Vin- & spritcentralen. I enlighet därmed hade riksdagen anhållit, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning i tidigare angivet hänseende samt taga under övervägande åtgärder i av riksdagen angivet syfte.

Generaltullstyrelsen har framhållit att styrelsen, med beaktande av vad sålunda förekommit samt i samråd med representanter för aktiebolaget Vin- & spritcentralen, verkställt undersökning i ämnet. Den företagna undersökningen hade bekräftat, att en betydande arbetsbesparing och omkostnadsminskning för såväl tullverket som bolaget kunde åstadkommas utan förfång för tullbeskattningen. Detta hade syntes styrelsen kunna ske genom övergång till ett av bolaget förordat system, enligt vilket all den trafik, som ägde rum med bolagets omhandlade varor, skedde över tullnederlag. Bolaget övertog härvid tullverkets löpande bestyr med detaljbokföring jämte närmare varukontroll i fråga om bolagets tullnederlagsrörelse ävensom svarade för beräkningen av å varorna belöpande tullavgifter, vilka av bolaget månadsvis centralt inbetalades till tullverket. Vid utarbetandet av det vid skrivelsen fogade författningsförslaget hade föreskrifterna rörande de tidigare omnämnda, under år 1921 medgivna lättnaderna beträffande förtullning av för aktiebolaget Svenska tobaksmonopolet inkommande oarbetad tobak och tobaksmjöl i flera hänseenden varit vägledande (se SFS 1921: 497). Beträffande avfattningen av de särskilda punkterna i författningsförslaget har generaltullstyrelsen anfört bland annat följande.

Den i punkten 1 ifrågasatta avlastningen från tullverket av arbetet med kvantitetsberäkningen komme att medföra påvisbara utgiftsbesparingar och tidsvinster för såväl tullverket som aktiebolaget Vin- & spritcentralen.

De i punkten 2 föreslagna stadgandena innebure avvikelser från vad i allmänhet gällde i fråga om omfattningen av tullnederlagsrätten. Denna rätt, som enligt tullagstiftningen för närvarande vore begränsad till att avse

endast gods, som infördes till tullområdet, hade nämligen i förevarande punkt utsträckts till att omfatta även inom riket tillverkad vara, som upplades på tullnederlag för vissa begränsade ändamål. Därjämte innefattade stadgandena en avvikelse från gällande bestämmelser om provianteringsfrilager såtillvida, att här avsedd vara skulle kunna få överföras till sådant frilager, ehuru den vore inom riket tillverkad och således icke såsom förut-sattes i § 1 Kungl. Maj:ts förordning den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager, sådan paragrafen lydde enligt förordningen den 19 mars 1948 (nr 139), införts från utrikes ort. De sålunda föreliggande avvikelserna från vissa allmänna tullnederlags- och provianteringsfrilagersbestäm-melser hade i överensstämmelse med bolagets önskemål ifrågasatts dels för åstadkommande av ökad enhetlighet i bolagets lagerrörelse, dels ock till förenkling i förfarandet för erhållande av tullrestitution för utländska materialier, som inginge i inom riket framställd vara, i fall då varan av-yttrades för att tillföras provianteringsfrilagersrörelse eller då den försåldes till någon, som enligt 5 § a) eller b) tulltaxeförordningen åtnjöte särskild tullfrihet.

Det i punkten 6 andra stycket föreslagna förbudet mot avdrag för läckage innebure avvikelse från eljest gällande bestämmelser. Medgivandet om avdrag för läckage hade, enligt vad aktiebolaget Vin- & spritcentralen under hand upplyst, i fråga om bolagets uttag från tullnederlag under år 1950 motsvarat ett belopp av i runt tal 88 000 kronor. Därest även efter den nu föreslagna omläggningen av bolagets tullnederlagsrörelse rätten till läck-ageavdrag skulle bestå, komme detta otvivelaktigt att bliva mycket stö-rande för ett smidigt utnyttjande av den tilltänkta nya ordningen. Inför detta hade bolaget under hand förklarat sig kunna avstå från rätten till avdrag för läckage beträffande sina tullnederlagsvaror.

Generaltullstyrelsen har slutligen uttalat att förslaget borde träda i kraft å dag, som av Konungen bestämdes. Denna dag borde lämpligen fastställas till den 1 i månaden efter det bolaget anmält sig hava genomfört de om-läggningar i organisationen för bolagets tullnederlagsrörelse, som kunde påkallas av det nya systemet, samt uppställningen av föreskrivna hand-lingar och andra detaljer i arbetsgången hunnit bestämmas.

Aktiebolaget Vin- & spritcentralen har — med förbehåll för viss för-längning av anståndstiden för tullavgiftens erläggande — tillstyrkt det av generaltullstyrelsen framlagda förslaget; ett genomförande av förslaget kunde med hänsyn till de åtgärder bolaget hade att vidtaga ske den 1 juli 1952.

Bolaget har framhållit att dess import av viner och spritdrycker år 1950 hade uppgått till ett värde av ca 33 milj. kronor och att tullavgifter för samma tid hade erlagts med ca 11,5 milj. kronor.

Bolaget har vidare erinrat om att bolaget i yttrande över 1942 års riksdagsrevisorers förenämnda framställning i ämnet funnit det vara ostridigt, att såväl förenklingar i arbetet som besparing av kostnader för bolagets vidkommande skulle vinnas genom de av riksdagens revisorer föreslagna lättnaderna. Bolaget hade även framhållit, att dessa fördelar skulle ytterligare ökas, därest tullarna på viner och spritdrycker icke uttoges i samband med importen utan att motsvarande belopp överfördes till omsättningskatten för dessa varor. Bolaget hade därför förklarat sig icke ha någon erinran mot ett genomförande snarast möjligt av det förstnämnda förslaget. Under hänvisning till detta sitt yttrande hade bolaget jämväl tillstyrkt av 1946 års riksdagsrevisorer framlagt förslag i ämnet.

Beträffande det nu föreliggande förslaget har bolaget framhållit att förslaget otvivelaktigt innebure en icke oväsentlig lättnad i arbetet med tullbehandlingen och bolaget hälsade därför förslaget med tillfredsställelse. Bolaget ville emellertid uttala den förhoppningen, att det skulle visa sig möjligt att senare genomföra ytterligare lättnader i belysning av de erfarenheter, som vunnits vid tillämpningen av den nu föreslagna ordningen. Det föreliggande förslaget komme att för bolagets del medföra arbetsbesparing i viss omfattning, men samtidigt komme vissa nya uppgifter att åläggas bolaget, särskilt vad anginge tullnederlagsbokföringen. Dessutom bleve viss personalförstärkning nödvändig på huvudkontorets förtullningsavdelning. Trots detta räknade bolaget med att ett genomförande av förslaget skulle medföra en icke oväsentlig kostnadsminskning. Ehuru förslaget medförde många praktiska fördelar ville bolaget dock framhålla att bolaget vid förslagets genomförande komme att få vissa svårigheter att uppfylla gällande bestämmelser angående beskaffenheten av tullagerlokaler.

Beträffande det av generaltullstyrelsen framlagda författningsförslaget har bolaget framhållit att det sannolikt icke komme att innebära någon större belastning för bolaget att uppgöra de i punkt 4 avsedda sammanställningarna, då bolaget redan för närvarande för eget bruk en gång om året upprättade en i huvudsak liknande sammanställning. I punkt 4 föreskrevs emellertid även, att bolaget inom utgången av varje månad till generaltullstyrelsen skulle inbetala den tull, som belöpte på de förtullade varorna. Enligt nuvarande bestämmelser åtnjöte bolaget högst 90 dagars anstånd med erläggande av tull för varor, som upplagts på tullnederlag. Då bolaget i relativt ringa utsträckning direktförtullade inkomna varor, upplades dessa i stället på tullnederlag, varvid nyssnämnda anståndstid kunde utnyttjas. Enligt det nu föreliggande förslaget skulle denna tid minskas till i genomsnitt 45 dagar. En undersökning visade, att bolaget tack vare nittiodagarskrediten genomsnittligen låge med obetalda tullräkningar till ett värde av ca 3 milj. kronor. En minskning av kredittiden till hälften skulle därför innebära, att bolagets likvida medel minskades

med omkring 1½ milj. kronor. Bolaget finge därför hemställa, att i förslaget vidtoges sådan ändring, att inbetalningen av tull finge ske den sista dagen i andra månaden efter den, under vilken varorna inkommo, varigenom kredittiden skulle komma att utgöra i genomsnitt 75 dagar. Beträffande punkten 6 andra stycket i förslaget har bolaget slutligen uttalat att förslaget skulle för bolaget medföra en ökad kostnad därigenom, att tull komme att erläggas jämväl för vara, som genom läckage förlorats. Det belopp, vartill läckageersättningen uppginge, vore emellertid icke betydande och å andra sidan åtginge relativt mycket arbete för uträkning av ersättningen. Ur praktisk synpunkt vore det en fördel för bolaget att slippa detta arbete och då förslaget med hänsyn till bolagets inbetalningar till statsverket endast syntes innebära, att ett belopp som nu inlevererades som del av vinsten i stället skulle gäldas i tullavgifter, hade bolaget intet att erinra mot förslaget i denna del.

Kontrollstyrelsen har uttalat att styrelsen i likhet med spritcentralen tillstyrkte det framlagda förslaget. Genom den föreslagna rationaliseringen kunde en icke oväsentlig arbetsbesparing och kostnadsminskning ske för såväl tullverket som spritcentralen. Vid förslagets genomförande syntes böra beaktas vad spritcentralen anfört rörande viss förlängning av anståndstiden för tullavgifternas erläggande. I enlighet med vad spritcentralen uttalat borde förslaget kunna genomföras från och med den 1 juli 1952.

Kontrollstyrelsen har vidare erinrat om att styrelsen i utlåtanden den 19 januari 1943 och den 17 januari 1947 över 1942 resp. 1946 års riksdagsrevisorers framställningar angående tullbehandlingen av spritdrycker och vin vid införsel genom spritcentralen tillstyrkt revisorernas förslag om utredning rörande frågan om sprit- och vintullarnas inarbetande i alkoholbeskattningen. Styrelsen tilläte sig i sammanhanget ånyo understryka angelägenheten av att frågan om sprit- och vintullarnas inarbetande i alkoholbeskattningen gjordes till föremål för utredning.

Departementschefen. Som framgår av den tidigare redogörelsen har riksdagen i skrivelse den 5 juli 1947, nr 329, hemställt om en förutsättningslös utredning av spörsmålet om de nuvarande sprit- och vintullarnas inarbetande i alkoholbeskattningen. I avbidan på resultatet av utredningen borde, har riksdagen framhållit, åtgärder övervägas för åstadkommande av en förenkling av nu tillämpade principer för tullbehandlingen av spritdrycker, som importerades av aktiebolaget Vin- & spritcentralen.

I anledning av nämnda skrivelse har genom generaltullstyrelsens försorg verkställt undersökning i vad mån det hittillsvarande systemet för tullklareringen av bolagets importvaror kunde förenklas utan förfång för tullbeskattningen. Undersökningen har utvisat att en betydande arbetsbesparing och omkostnadsminskning kunde uppnås för såväl tullverket som bolaget

genom övergång till ett system, enligt vilket all den trafik som ägde rum med bolagets importvaror skedde över tullnederlag, därvid bolaget övertog tullverkets löpande bestyr med detaljbokföring och varukontroll ävensom svarade för beräkning och inbetalning av tullavgifter.

Det är givetvis angeläget att tullklareringen av bolagets importvaror ordnas på ett så enkelt och smidigt sätt som möjligt. Det av generaltullstyrelsen framlagda, av remissinstanserna tillstyrkta förslaget i ämnet finner jag ändamålsenligt samt väl ägnat att minska kostnaderna för såväl tullverket som bolaget samtidigt som likväl den föreslagna omläggningen, varken ur kontrollsynpunkt eller eljest, torde medföra olägenheter i fråga om tullbeskattningen. Jag tillstyrker sålunda att förslaget genomföres, dock att anståndstiden för erläggande av tullavgifter synes böra förlängas i enlighet med vad remissinstanserna förordat.

Beträffande riksdagens framställning om en utredning av spörsmålet om de nuvarande sprit- och vintullarnas inarbetande i alkoholbeskattningen må framhållas att denna fråga måste bedömas med beaktande av även andra omständigheter än rena rationaliseringssynpunkter. Av handelspolitiska skäl är jag icke beredd att, åtminstone för närvarande, föranstalta om utredning i ämnet.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att inom finansdepartementet upprättat förslag till *förordning med särskilda bestämmelser angående aktiebolaget Vin- & spritcentralens tullnederlagsrörelse* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Birgit Warholm.

Förslag

till

Kungl. Maj:ts förordning med särskilda bestämmelser angående aktiebolaget Vin- & spritcentralens tullnederlagsrörelse.

Kungl. Maj:t har funnit gott i överensstämmelse med riksdagens beslut förordna, att i fråga om aktiebolaget Vin- & spritcentralens tullnederlagsrörelse följande särskilda bestämmelser skola gälla utan hinder av vad mot desamma stridande är stadgat.

1. Spritdrycker och vin samt sprit och absolut alkohol, som av aktiebolaget Vin- & spritcentralen införas från utrikes ort och anmälas till uppläggning på tullnederlag, må av bolaget för sådan uppläggning utbekommas från tullverket utan att den myckenhet, som skall läggas till grund för beräkning av tull för varan, dessförinnan blivit av tullverket uttrönt, med skyldighet för bolaget att i den ordning, som nedan föreskrives, erlägga belöpande tull för varan i den mån densamma uttages till inhemsk förbrukning, och under iakttagande i övrigt av vad härefter stadgas.

2. Inom riket tillverkad vara av i punkt 1 nämnt slag må för utförsel, för överföring till provianteringsfrilager eller för försäljning till den, som enligt särskilt stadgande äger åtnjuta tullfrihet för varor, vilka inkomma från utlandet, av bolaget uppläggas på tullnederlag, varvid efter upplägningen skall med avseende å varan i tillämpliga delar iakttagas vad som gäller i fråga om av bolaget på tullnederlag upplagd vara av dylikt slag, som från utrikes ort införts.

Vid överföring eller försäljning, som i första stycket avses, skall i fråga om rätt till allmän industrirestitution, varom i förordningen angående tullrestitution sägs, så anses som om varan utförts till utrikes ort.

3. I punkterna 1 och 2 avsedda varor må förvaras på tullnederlag under endast bolagets lås, under villkor att bolaget avgiver förbindelse att beträffande beskaffenheten av för ändamålet använd lokal och förfogandet över till sådan förvaring anmälda eller upplagda varor svara för att de för tullnederlag härutinnan givna allmänna stadganden icke överträdas.

4. Bolaget har att inom utgången av varje månad till generaltullstyrelsen avlämna en på tro och heder avgiven deklaration rörande den myckenhet spritdrycker och vin samt sprit och absolut alkohol med fördelning på varuslag enligt nummer i statistiska varuförteckningen, som under nästföregående månad vid vart och ett av bolagets tullnederlag upplagts eller ock därifrån uttagits för förtullning eller annat för tullnederlagsgoods medgivet

förfarande, ävensom att inom samma tid till nämnda styrelse inbetala den tull, som belöper på de sålunda förtullade varorna.

5. Vid bestämmande av tullavgiften för vara, som efter vad ovan sägs förtullas från tullnederlag, skola de taxor och författningar tillämpas, som gälla vid ingången av den månad, varunder skyldighet för bolaget att erlägga tull för varan inträder.

6. Befrielse från tullavgift må åtnjutas för ovan omförmäld vara, som under förvaringen på tullnederlag genom olycka förstörts eller gått förlorad.

Vid förtullning av här avsedd vara, som förvarats på tullnederlag, må icke, oavsett förvaringstidens längd, avdrag i tullavgiften tillgodonjutas för läckage. Ej heller må vid sådan varas överföring till provianteringsfrilager avdrag för läckage beräknas.

7. Det skall åligga bolaget att ställa sig till efterrättelse de ytterligare bestämmelser i ämnet, som för bevarande av kronans rätt eller eljest kunna bliva av Kungl. Maj:t givna, ävensom de föreskrifter, generaltullstyrelsen i enlighet med nyssnämnda bestämmelser meddelar.

8. Den rättighet, som enligt ovanstående medgives bolaget, skall gälla från och med dag, som Kungl. Maj:t bestämmer, tills vidare och må av Kungl. Maj:t återkallas, när skäl därtill äro.

Har rättigheten återkallats, är bolaget pliktigt att för de varor av i punkt 1 avsett slag, som då finnas å bolagets tullnederlag, inom av Kungl. Maj:t bestämd tid och med iakttagande i tillämpliga delar av här ovan meddelade bestämmelser till generaltullstyrelsen inbetala belöpande tull, i den mån Kungl. Maj:t ej medgiver, att varorna under iakttagande av de särskilda föreskrifter, som av Kungl. Maj:t meddelas, må överföras till förvaring på tullnederlag enligt gällande allmänna stadganden.

Denna förordning träder i kraft å dag, som av Konungen bestämmes.